

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/203/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717212651
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717212651.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu SMSCREDITS s.r.o., so sídlom Dlhá 95C, 010 09 Žilina, IČO: 44 769 911, právne zastúpeného HRONČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Národná 10, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, advokátska kancelária, proti žalovanému D. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. XXX XX W., (H. I. T. E..S.. Š. XXXX/XX, XXX XX W.), o zaplatenie 100,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- Eur od 22.11.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II/ Žalobca má n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.11.2017, ktorá bola súdu doručená dňa 20.11.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 100,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- Eur od 22.11.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovaného došlo medzi ním (predchádzajúce obchodné meno: River Euro s.r.o.) a žalovaným dňa 06.11.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke č. 027004/07.11.14 (ďalej len „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažnú pôžičku v sume 100,- Eur so splatnosťou do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky v súlade so Zmluvnými podmienkami, ktorými sa záväzkovo-právny vzťah spravuje (ďalej len „zmluvné podmienky“). Žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 100,- Eur bezhotovostným prevodom na jeho bankový účet dňa 07.11.2014. Žalovaný sa v zmluve o pôžičke zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo prostredníctvom krátkych textových správ SMS zaslaných z telefónneho čísla, ktoré žalovaný zadal na tento účel so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila - klienta, pričom zmluva o pôžičke bola žalovanému sprístupnená a uložená v jeho klientskom účte, ktorý umožňoval a umožňuje trvalé zachytenie obsahu tohto právneho úkonu a má povahu trvanlivého média. Zmluva o pôžičke tak bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaný dlh vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke napriek viacerým jeho upozorneniam a výzvam (SMS upozorneniam a upomienkam) dobrovoľne nesplnil a so zaplatením splatnej pôžičky ako aj odplaty sa dostal do omeškania, ktoré do dnešného dňa stále trvá. Preto sa obrátil so svojim nárokom na súd. Svoj nárok v časti sumy 100,- Eur opiera o ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o nárok na zaplatenie požadovaných úrokov z omeškania, tento nárok opiera o ustanovenie § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom sp.zn. 14Csp/203/2017-24 zo dňa 26.01.2018, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keď podľa § 266 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk. Nakoľko platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, súd uznesením sp.zn. 14Csp/203/2017-43 zo dňa 05.06.2018 tento platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil podľa § 266 ods. 3 CSP, prvá veta, podľa ktorého ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.06.2018.

3. Súd v konaní súdne zásielky žalovanému doručoval na adresu uvedenú žalobcom v žalobe E..S.. Š. XXXX/XX, XXX XX W.. Na tejto adrese žalovaný súdne zásielky nepreberal, tieto sa vracali späť súdu s reláciou pošty, že žalovaný si zásielky neprevzal v odbernej lehote. Šetrením polície bolo zistené, že žalovaný na uvedenej adrese nebyva už asi 5 rokov, v REGOB má evidovaný trvalý pobyt len mesto W.. Súd vykonal i ďalšie úkony za účelom zistenia, kde sa žalovaný v skutočnosti zdržuje, kde býva. Ani týmito úkonmi sa súdu nepodarilo zistiť adresu jeho skutočného súčasného pobytu. Súd preto postupom podľa § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu s tým, že žaloba sa považuje za doručенú po 15-tich dňoch od jej zverejnenia a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel, t.j. dňa 27.06.2018. Tiež postupom podľa § 106 ods. 3 CSP bola žaloba spolu s uznesením vydaným podľa § 167 ods. 2 CSP doručенá žalovanému zverejnením na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu s tým, že tieto boli doručенé žalovanému tiež dňa 27.06.2018. Podľa § 106 ods. 3 CSP, ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Uznesením sp.zn. 14Csp/204/2017-44 zo dňa 05.06.2018 súd vyzval žalovaného, aby sa k žalobe vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Ako súd už dôvodí, výzva bola vyhotovená podľa § 167 ods. 2 CSP, podľa ktorého spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Po doručení uznesenia a žaloby oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu žalovaný v lehote určenej v predmetnom uznesení na výzvu súdu uvedenú v tomto uznesení nereagoval žiadnym spôsobom. V stanovenej lehote sa k žalobe nevyjadril.

4. Po týchto procesných úkonoch súd vo veci nenariadil pojednávanie, nakoľko boli splnené podmienky ustanovenia § 297 písm. b/ CSP, pretože sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský spor, jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, nebola zistená spornosť skutkových tvrdení strán a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP, súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 06.09.2018.

5. Súd po oboznámení sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi, ktoré žalobca pripojil k žalobe, zistil nasledujúci stav veci:

6. Žalobca v predmete svojej činnosti má poskytovanie úverov a/alebo pôžičiek s peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt (okrem iného), tak ako to súd zistil z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina (informatívny), oddiel Sro, vložka č. 51295/L zo dňa 02.11.2017, pričom žalobca bol do 26.03.2015 nositeľom obchodného mena River Euro s.r.o..

7. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom bola uzatvorená Zmluva o pôžičke č. 027004/07.11.14 dňa 06.11.2014 (ďalej len „zmluva“). Žalobca uzatvoril túto zmluvu ako veriteľ, žalovaný ako spotrebiteľ - dlžník. Jej neoddeliteľnou súčasťou boli Zmluvné podmienky spoločnosti River Euro, s.r.o., teda žalobcu, a to pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS, ktoré nadobudli účinnosť dňa 22.09.2014 (ďalej len „zmluvné podmienky“). Zmluva bola uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkom o poskytnutí pôžičky podľa § 24 a nasl. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej podľa Občianskeho zákonníka a Zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane

spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

8. Na základe tejto zmluvy tak ako vyplýva z článku 1. veriteľ poskytol dlžníkovi pôžičku v sume 100,- Eur na bankový účet dlžníka uvedený v záhlaví zmluvy. Dlžník, teda žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku veriteľovi vrátiť a zaplatiť veriteľovi spolu s istinou poskytnutej pôžičky odplatu vo výške 9,94 Eur. Celkovo sa zaviazal veriteľovi v zmysle zmluvy žalovaný uhradiť sumu 109,94 Eur. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov k aktuálnej pôžičke je v zmluve uvedená: 903,36 %. Lehota splatnosti tak ako vyplýva z článku 2. zmluvy o pôžičke bola dojednaná včítane splatnosti odplaty 15 dní a mala začať plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky. V rámci zmluvy dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi istinu poskytnutej pôžičky a zaplatiť veriteľovi odplatu jednou splátkou alebo využiť možnosť predĺženia splatnosti pôžičky uhradením odplaty, najneskôr však do posledného dňa lehoty splatnosti. Lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty bola dojednaná na 15 dní, keď začala plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky. Veriteľ si vyhradil právo kedykoľvek zamietnuť predlžovanie lehoty splatnosti. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platná ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke a zverejnená podľa § 21 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za príslušný kalendárny štvrtrok bola 32,28 %.

9. Žalobca predložil výpis z bankového účtu z ktorého vyplýva, že na účet žalovaného bola odoslaná čiastka 100,- Eur (č.l. 15 spisu), pričom číslo tohto účtu je totožné s tým, ktorý je uvedený v zmluve o pôžičke u dlžníka.

10. Žalobca do konania predložil aj zmluvné podmienky k zmluve, ktoré bližšie upravovali práva a povinnosti zmluvných strán (č.l. 8-14 spisu), tiež samotnú zmluvu o pôžičke zo dňa 06.11.2014 (č.l. 5-7 spisu).

11. Strany sporu nepredložili do súdneho konania okrem vyššie uvedených dôkazov žiadne iné listinné dôkazy a ani nenavrhli žiadne iné dôkazy v konaní vykonať.

12. Predmetnú zmluvu zo dňa 06.11.2014, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu, a to medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom, spotrebiteľom na strane druhej, súd pokladal za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania ako dodávateľ pôžičku resp. úver žalovanému ako spotrebiteľovi, ktorý je fyzickou osobou, pričom tento pri uzatvorení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským, predmetná zmluva podlieha právnomu režimu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tiež právnomu režimu osobitného zákona, ktorým je Zákon č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace

s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

20. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto §.

21. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

22. V posudzovanom prípade, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný na základe spotrebiteľskej zmluvy mal zo strany žalobcu poskytnutý úver v sume 100,- Eur v zmysle zmluvných dojednaní. Žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi vyplatil úver dňa 07.11.2014 na základe Zmluvy o pôžičke č. 027004/07.11.14, ktorá bola uzatvorená dňa 06.11.2014 „na diaľku“. Žalovaný v konaní nerozporoval uzavretie tejto zmluvy a nerozporoval ani prijatie od žalobcu finančných prostriedkov v sume 100,- Eur. Napokon táto skutočnosť vyplýva i z výpisu z účtu, ktorý žalobca predložil v konaní (č.l. 15 spisu). Vo veci tak bolo nepochybne zistené, že žalobca finančné prostriedky žalovanému na základe tejto zmluvy vyplatil dňa 07.11.2014. Žalovaný v zmysle zmluvy sa zaviazal vrátiť finančné prostriedky do 15 dní odo dňa poskytnutia týchto finančných prostriedkov žalobcom. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa zaviazal vrátiť finančné prostriedky v lehote nepresahujúcej 3 mesiace, preto úver poskytnutý na základe tejto zmluvy nie je spotrebiteľským úverom, hoci samotná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Na túto zmluvu a na právny vzťah účastníkov tejto zmluvy sa však vzťahujú taxatívne uvedené zákonné ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, tak ako to vyplýva z § 24 ods. 1 tohto zákona. Táto spotrebiteľská zmluva ako súd už dôvodí sa spravuje tiež právnym režimom § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, a keďže bola uzatvorená na diaľku, tak aj právnym režimom osobitného zákona, ktorým je Zákon č. 266/2005 Z.z., o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

23. Žalovaný v konaní nerozporoval prijatie finančných prostriedkov na základe tejto zmluvy v sume 100,- Eur od žalobcu. Napokon žalobca ich vyplatenie žalovanému v konaní preukázal. Žalovaný v zmluve sa zaviazal finančné prostriedky vrátiť v lehote do 15 dní odo dňa poskytnutia týchto finančných prostriedkov. Po dojednanej lehote splatnosti finančné prostriedky žalobcovi nevrátil, v konaní nebol predložený žiaden dôkaz o tom, že by žalovaný požičané finančné prostriedky žalobcovi po lehote splatnosti vrátil. Z titulu nevrátených finančných prostriedkov po lehote splatnosti podľa tejto zmluvy potom žalovaný dlhuje žalobcovi sumu 100,- Eur. Preto súd uložil povinnosť žalovanému túto sumu žalobcovi zaplatiť.

24. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania so splnením peňažného dlhu.

27. Žalobca uplatnil voči žalovanému i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- Eur od 22.11.2014 do zaplatenia, keď aj v tejto časti podal žalobca žalobu dôvodne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný mal vrátiť finančné prostriedky do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky, teda do dňa 21.11.2014. V tejto lehote neplnil, preto odo dňa nasledujúceho, t.j. odo dňa 22.11.2014 je v omeškaní s vrátením finančných prostriedkov, keď od tohto dňa žalobca má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej sumy, a to až do zaplatenia, keď omeškanie žalovaného stále trvá.

28. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, táto je daná § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-nych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola 0,05 %, zvýšená o 5 %-nych bodov bola 5,05 %, preto žalobca má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech preto má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).